

Razveza in družinska praznovanja

Pripravlila: Dušica GRGIČ

Če otrok preživlja praznovanje ali počitnice z drugim od staršev, nikar ne obsedite in žalujte »sami in zapuščeni« doma.

Razveza pomeni veliko, nepričakovano, nenačrtovano spremembo, na katero nismo pripravljeni in ki je za vse udeležene boleča. Pred vsakega družinskega člana postavi nove naloge in zahteve in vsi se morajo naučiti, kako se spoprijeti z njimi. Vsaka družina najde svoje načine, kako bo to storila, od zrelosti roditeljev in njune opremljenosti za spopadanje s krizo pa je odvisno, kako hitro se bosta znašla v novih življenjskih okoliščinah in predvsem kako bosta zagotovila, kar sta kot odgovorna starša dolžna dati svojim otrokom. Družinska praznovanja prinesejo veliko stisk in težav – predvsem otrokom in roditelju, s katerim otroci živijo. Največkrat je to še vedno – mama.

DRUŽINSKA PRAZNOVANJA IN PREŽIVLJANJE POČITNIC

Ne silite v skupna praznovanja, če še niste razčistili partnerskega odnosa in sprejeli, da ima partner/-ka drugega sopotnika.

Rojstni dnevi, sv. obhajilo in birma, praznovanje božiča, preživljanje počitnic – nič več ni tako, kakor je bilo! Bodite potrpežljivi, ker bo otrok na praznovanjih in počitnicah pogrešal drugega od staršev. Tudi vi ga utegnete pogrešati, čeprav se žalost pri tem velikokrat pomeša z jezo. Ne silite v skupna praznovanja, če še niste razčistili partnerskega odnosa in sprejeli, da ima partner/-ka drugega sopotnika. Če si otrok tega želi, vi pa ne zmorete – iskreno povejte, da (še) niste pripravljeni, da bi se vsi srečali na praznovanju njegovega rojstnega dneva na primer, in da bi lahko s svojo nelagodnostjo slabo vplivali na potek praznovanja. Prikažite otroku dobro plat trenutnih razmer – saj ima zato dvojno praznovanje, dobi dvoje daril in vsakokrat je drugače! Ne tekmujte z obdarovanjem otrok z drugim od roditeljev. Darila ne morejo povrniti, kar je izgubljenega z razvezo. Tekmovanje med staršema lahko da otroku tudi napačen pouk o tem, da se je v življenju mogoče »odkupiti« z materialnimi dobrinami, da je ljubezen mogoče »kupiti«! Bolje bi bilo, če bi se kot starša zmogla uskladiti tako, da bi se vajina darila dopolnjevala in da bi otrok dobil, kar si želi in tudi potrebuje.

Če otrok preživlja praznovanje ali počitnice z drugim od staršev, nikar ne obsedite in žalujte »sami in zapuščeni« doma. Naredite si načrt, kako boste ta čas porabili zase (ne za pospravljanje!). Ko se otrok vrne, mu lahko zaupate, da ste se tudi vi imeli lepo, da ne bo imel slabih občutkov, ker se je imel lepo z drugim roditeljem, vi pa ste samevali in žalovali, ker ste ga pogrešali! Veselite se z njim, če/ko vam bo pripovedoval, kaj vse sta delala z očkom/mamico in kako se je veselil, ko sta bila skupaj. Kakšna pozitivna pripomba na račun očetovega/maminega vedenja bo dobrodošla! Sprejmite tudi, da otrok ne želi govoriti o obisku pri očetu. Ne

silite vanj in ne poizvedujte iz lastne radovednosti! Bodite pa pozorni na njegovo vedenje in počutje, ko se vrne z obiskov.

Če otrok odide za božič in novoletno praznovanje, si ne pozabite kupiti darila (če je otrok premajhen, da bi mislil na darilo staršem). Ko bo prišel trenutek odvijanja daril, vi ne smete biti brez njega! Če je otrok večji in ne živi z vami, ga spodbudite, da bo iz prihrankov kupil kaj simboličnega za drugega roditelja, in primaknite zraven še sami kak evro. In če odhaja na praznovanje k drugemu roditelju, velja nasprotno: spomnite ga in mu pomagajte pripraviti darila za tiste, s katerimi bo praznoval. Male pozornosti so, ki štejejo, in presenečenje, ki jim ga bo pripravil, bo otroku prineslo veliko veselja – in to ne stane veliko!

Med temi prazniki se uprite razmišljanju o vsem, »česar nimate več«. Osredotočite se na skupno praznovanje in možnost, da boste ustvarjalni in se česa spomnili, kar bo v božičnem večeru vsem prineslo veselje.

Dogovorite se s kakšno drugo mamico in otroki – in praznujte skupaj. Za novo leto pa pripravite otroško »novoletno rajanje« in dajte otroku priložnost, da povabi k sebi prijatelje in sosede, tako da imajo povsem svoje praznovanje. Pogovorite se z otroki, kako bi si želeli preživeti te praznične večere. S svojim ravnanjem poučite otroka, da v življenju doživimo izgube in razočaranja ter da velikokrat stvari niso takšne, kakor smo si jih zamislili ali pričakovali. Dragocenost in umetnost življenja je v tem, kako se spoprime s težavami, kako se odzovemo, koliko smo ustvarjalni pri iskanju novih poti.

Ni pomembno, kaj se nam v življenju zgodi, temveč kaj naredimo s tem/iz tega, kar se nam je zgodilo! Kitajska pismenka za »krizo« najbolje ponazori to življenjsko modrost: sestavljena je iz dveh pismenk – ena predstavlja priložnost, druga pa nevarnost! Naredite iz te velike preizkušnje zase in za otroke priložnost! Vsak trenutek našega življenja je kakor zrno peska v peščeni uri – sami se iz trenutka v trenutek odločamo, kako ga bomo obarvali. Od nas je odvisno, kakšno barvo bomo izbrali – ali ga bomo sprejeli kot darilo ali ga bomo odklonili – ali bo to za nas priložnost ali le nevarnost, bo ta trenutek ali dogodek nesrečen ali srečen! S svojo držo otroke poučujemo veliko bolj kakor z besedami, zato vedno ostane možnost, da se odločite, kakor je zapisal Voltaire: Odločil sem se, da bom srečen – je dobro za zdravje! Vi pa veste, da to ni dobro le za vas, ampak da ko ste srečni, osrečujete vse okoli sebe – predvsem svoje otroke. Včasih je tako, da mamica in očka lahko postaneta srečnejša, če ne živita več skupaj. Otrokom pa lahko damo samo tisto, s

čimer smo sami izpolnjeni. Kadar smo sami srečni, jim lahko damo drugačno popotnico za življenje: pomagamo jim, da se lažje sami spopadejo z izgubo, naučijo se odpustiti roditeljema in dovolijo si – biti srečni, življenjskim okoliščinam navkljub! Naj vaši otroci po letošnjem praznovanju v novo leto odnesejo popotnico:

Rad/-a te imam, zato ker v tvoji bližini odkrivam vedno več zakladov v sebi ...!

Literatura:

CHILDREN AND DEVORCE, internetno gradivo

Gibran, PREROK

W. Glasser, OSTATI SKUPAJ

J. Juul, KOMPETENTEN OTROK

J. Juul, DRUŽINSKE VREDNOTE